

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/923/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314219574
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2314219574.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcom: 1. D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. C. XXXX/XX, J. a 2. T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. C. XXXX/XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, právne zastúpený: Mgr. Peter Masarovič, advokát, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie 512,82 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 35C/131/2014-63 zo dňa 22. júna 2015 v časti o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov odvolacieho konania 25,82 Eur ako trov právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti uznesenia k rukám ich právneho zástupcu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd prvým odsekom výroku návrh zamietol, druhým odsekom výroku rozhodol, že odporcom v 1. a 2. rade súd náhradu trov konania nepriznal a tretím odsekom výroku navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 86,15 Eur k rukám jeho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti druhého odseku výroku odôvodnil použitím § 142 ods. 1 O.s.p.. Súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane úspešných odporcov. Jeho trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 86,15 Eur, a to za dva úkony právnej pomoci v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., 1 úkon á 34,86 Eur - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. písm. a vyhl.) a písomné vyjadrenie k návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl.), spolu s režijným paušálom vo výške 2 x 8,04 Eur. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcov ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv, pričom v tomto konaní ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajším účastníkom vynaložené trovy súd považoval za účelné, nakoľko smerovali k obrane práv odporcov, na strane ktorých vstúpil do konania.

Proti tomuto rozsudku, výslovne len proti tretiemu odseku výroku, t.j. v časti priznania trov vedľajšieho účastníka, podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná, nakoľko ich nemožno považovať za účelné.

Poukázal na to, že rozhodnutie v tejto časti neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, čím nedošlo k naplneniu požiadaviek v zmysle § 157 ods.

2 O.s.p. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania, ktorou sa súd vôbec nezaoberal. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, ktoré sa týka priamo účelnosti náhrady trov konania právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré sice spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Združenie - vedľajší účastník v tomto prípade namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, aby vystupovalo prostredníctvom svojich odborne vyškolených zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky. Takéto združenia vstupujú do konania vždy zastúpené právnym zástupcom, aj keď o obsahu konania nemajú žiadnu predstavu. V tomto prípade vedľajší účastník svojím postupom jednoznačne splnil uvedený štandardný postup týchto združení. Procesná úprava teda v tomto prípade nebola využitá k účelu, pre ktorú bola prijatá. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. V opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia. Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník nespĺnil požiadavku predloženia súhlasu toho, na strane koho má vystupovať. Informácie ohľadne odporcu získal od súdu. S účinnosťou od 01.01.2015 bola na základe zákona č. 353/2014 Z.z. do textu Občianskeho súdneho poriadku prevzatá podmienka, ktorú právna prax už predtým formulovala, v zmysle ktorej zákonodarca výslovne stanovil požiadavku preukázania súhlasu už spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Procesný úspech odporcu objektívne nezávisel od intervencie vedľajšieho účastníka, namietané skutočnosti vedľajším účastníkom majú povinnosť súdy skúmať ex offo, bez potreby písomného vyjadrenia akéhokoľvek subjektu v konaní. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Odporcovia a ani vedľajší účastník odvolací návrh nepodali.

K doručenému odvolaniu podal písomné vyjadrenie vedľajší účastník, ktorý poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/219/2012 zo dňa 31.07.2013, v zmysle ktorého aj s poukazom na § 137 O.s.p. o druhoch trov konania, je služba advokáta u právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv pochopiteľná a logická, pretože úspech v konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Citujúc toto rozhodnutie, náklady s tým spojené sú v zásade účelné, čo sa v plnej miere vzťahuje aj na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Čo sa týka právnej hodnoty vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, tak tento poukazuje na skutočnosť, že má vedomosť o viacerých sporoch, kde súdy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offo, ani na premlčanie v dikcii § 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a svojimi rozhodnutiami zaviazali odporcov plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť alebo aj celý návrhom uplatnený nárok sa opiera o neprijateľné zmluvné podmienky, resp. premlčané nároky zo spotrebiteľských zmlúv a priaznivejší výsledok v tomto spore bol z pohľadu spotrebiteľa dosiahnutý až procesnou intervenciou vedľajšieho účastníka na jeho strane. V ďalšom poukázal na prax navrhovateľa, ktorý dlhodobo a opakovane uplatnil voči spotrebiteľom jednak premlčané pohľadávky ako aj nároky zo zmlúv, ktoré obsahujú neprijateľné podmienky a teda je logické, že voči takýmto nárokom navrhovateľa ako je i daný prípad, budú opakovane vstupovať na ochranu spotrebiteľov využívajúc konkrétne procesné postupy v závislosti od okolností konkrétneho prípadu vrátane vznášania námietok premlčania. Vedľajší účastník svojou činnosťou napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a zároveň uložil navrhovateľovi zaplatiť mu náhradu trov konania v odvolacom konaní v sume 25,82 Eur v zmysle ich písomného vyčíslenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. V prípade, že odvolací súd sa nestotožní s touto právnou argumentáciou navrhol, aby odvolací súd použil § 150 ods. 1 O.s.p. navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nepriznal a to so zreteľom na dôvody osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku. Náhradu trov konania si uplatnil za jeden úkon, t.j. vyjadrenie k odvolaniu voči trovám § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) advokátskej tarify, tzn. 1/2 zo sumy 34,86 Eur, t.j. 17,43 Eur + režijný paušál 8,39 Eur.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka potvrdiť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľom napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej, odvolaním nenapadnutého, je jednoznačné, že návrh navrhovateľa bol v celom rozsahu zamietnutý ako nedôvodný.

V zmysle súdom prvého stupňa správne citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. má žalobca vo veci plný úspech vtedy, keď súd vyhovie jeho žalobe v plnom rozsahu. Žalovaný má vo veci plný úspech vtedy, keď súd žalobu v plnom rozsahu zamietne, ako tomu bolo právne v prejednávanej veci.

Posúdiac otázku náhrady trov konania v danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle cit. § 142 ods. 1 O.s.p. pre to, aby bol žalobca, ktorý bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, zaviazaný na náhradu trov, pričom neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

V danom prípade bolo potrebné zaoberať sa tiež otázkou prípadného naplnenia podmienok cit. ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdení všetkých okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery účastníkov konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup účastníka v konaní. Obyčajnú nesolventnosť účastníka konania bez ďalšieho, pritom nemožno považovať za dostatočný dôvod, k uplatneniu § 150 ods. 1 O.s.p. Pri posudzovaní výnimočnosti dôvodov hodných osobitného zreteľa, je potrebné prihliadnuť k pomerom oboch strán konania.

K argumentácii navrhovateľa je potrebné uviesť, že nemožno akceptovať argumentáciu o neúčelne vynaložených trovách konania vedľajším účastníkom, pretože aj na základe argumentácie zo strany vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu návrhu. Skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Rovnako ani samotná skutočnosť, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Ak sa účastník môže dať v konaní zastúpiť advokátom, potom je nezrozumiteľná námietka žalobcu, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Z argumentácie žalobcu potom akoby vyplývalo, že žalobca môže byť v konaní zastúpený, žalovaný by nemal byť, resp. nie dostatočne kvalifikovaný, pretože tak žalobcovi v prípade neúspechu zbytočne narastajú trovy. Je zrejmé, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj O.s.p.

Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ust. § 150 O.s.p. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 3 ods. 4, 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako

aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy žalovaného, a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s dvomi významnými právnymi normami: 1. podľa článku 47 ods. 2 ústavy, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi..., 2. podľa § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia, združení v nejakom združení, sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu, vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže, podľa odvolacieho súdu, vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia, na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne k náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť

nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Za neúčelný úkon však nemožno bez ďalšieho považovať vstup vedľajšieho účastníka do konania, lebo po prvé, taký úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia (jediným obmedzením je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo) a po druhé, ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka. V tejto veci došlo k takému vstupu do konania, ktorý odvolací súd nepovažuje, so zreteľom na uvedené, za neúčelný procesný úkon, a teda aj trovy tohto úkonu nie sú neúčelne vynaloženými trovami a odvolací súd ani iné neúčelné úkony právnej pomoci nezistil.

V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník na strane odporcov vstúpil do konania oznámením o vstupe dňa 09.11.2014 a vo vyjadrení zo dňa 17.01.2015 poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní Zmluvy o úvere uzavretej dňa 10.12.2010. Poukázal na to, že výška splátok bola v zmluve určená len jednou sumou bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v dikcii § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona a taktiež zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a teda doby trvania zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 568/2007 Z.z., čo podľa § 4 ods. 3 tohto zákona taktiež zakladá bezúročnosť poskytnutého úveru. Na základe uvedeného je potrebné zmluvu, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobcovi tak zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.12.2010 vznikol v zmysle vyššie deklarovanej bezúročnosti úveru (v prípade, že zmluvu posúdi zmluvu ako platnú), len nárok maximálne na úhradu reálne vyplatenej sumy vo výške 745,26 Eur, pričom na zmluvu ako vyplýva zo splátkového kalendára a klientskej karty predloženého žalobcom, žalovaný už uhradil sumu 1.445,22 Eur. Vychádzajúc z týchto údajov, tak žaloba žalobcu nie je dôvodná, naopak žalovanému vzniklo voči žalobcovi právo v zmysle § 451 OZ na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške preplatennej sumy 699,96 Eur. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní vo veci žalobu zamietol.

Rovnako nebolo možné prihliadnuť na ďalšiu odvoláciu námietku navrhovateľa, ktorý poukázal na to, že s účinnosťou od 01.01.2015 je pre subjekt vedľajšieho účastníka stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, v tomto konaní vedľajší účastník túto povinnosť nesplnil, keď pre podmienky vstupu vedľajšieho účastníka do predmetného konania je potrebné vychádzať z právnej úpravy účinnej do 31.12.2014.

V zmysle ust. § 137 O.s.p. je súčasťou trov konania odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Pravidlá pre výpočet odmeny advokáta upravuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „vyhláška“). Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov prvostupňového konania, ktoré spočívajú z trov právneho zastúpenia vo výške 86,15 Eur, a to za dva úkony právnej pomoci v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., 1 úkon á 34,86 Eur - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. písm. a vyhl.) a písomné vyjadrenie k návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl.), spolu s režijným paušálom vo výške 2 x 8,04 Eur.

V odvolacom konaní plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému navrhovateľovi. Tropy odvolacieho konania predstavujú sumu spolu za jeden úkon, t.j. vyjadrenie k odvolaniu voči trovám § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) advokátskej tarify, tzn. 1/2 zo sumy 34,86 Eur, t.j. 17,43 Eur + režijný paušál 8,39 Eur, t.j. spolu 25,82 Eur.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,82 Eur.

Senát krajského soudu toto rozhodnutí přijal poměrem hlasů 3:0.

Poučení:

Proti tomuto uznesení není možné podat odvolání.